

Învierea lui Hristos văzând să ne bucurăm și să ne veselim

Totul revine la viață, rămâne ca noi să ne deschidem ochii trupești și sufletești pentru a vedea acestea. Această putere de a vedea cele vii și frumoase din jurul nostru ne este dăruită de Dumnezeu de la începuturi și este desăvârșită tot de El în fiecare clipă. Pentru a ne bucura de tot ceea ce ne înconjoară însă trebuie să ne deschidem spre colaborarea cu izvorul vieții. Biserica ne învață de mii de ani cum să parcurgem acest drum al descoperirii vieții veșnice. Prin perioada postului am dat la o parte cele care ne împiedicau să vedem darul sădit în noi încă de la botez. Acest dar al Duhului Sfânt este cel care ne ajută să vedem frumusețea din ce în ce mai deplină așa cum este ea de fapt. Cu acest dar putem vedea în toate cele din jurul nostru cât de mărite sunt lucrurile și că Dumnezeu le-a făcut într-o înțelepciune, după cum spune și psalmistul David. Putem înțelege acestea mai ușor luminați de un alt dar, Sfânta Scriptură din care putem citi multe spre luminarea noastră. În aceasta sunt multe texte de o frumusețe literară deosebită dar ceea ce este mai frumos găsim sub această îmbrăcăminte a cuvintelor. Dincolo de această îmbrăcăminte literară a Scripturii descoperim sensul și farmecul vieții veșnice. Drumul acesta de a pătrunde în adâncul Bibliei, pe care Biserica ne conduce în fiecare duminică și sărbătoare, ne dă puterea să vedem mai adânc în toate cele din jurul nostru.

Învierea celor din jurul nostru

Dacă dăm la o parte grijile și supărările noastre vedem cât de frumoasă este natura care acum începe să învie. Avem nevoie să lăsăm duhul nostru să zburde pe câmpuri și să vadă cum firul de iarbă străpunge pământul, chiar și cel mai întelenit, pentru a vedea lumina.

Fără această libertate de a vedea sufletește lucrurile, nici natura nu o putem vedea cu ochii trupești decât ca pe un obstacol în calea ambițiilor noastre. Numai astfel putem vedea cum tot ceea ce este în jurul nostru clădiri, oameni, revin la frumusețe, la viață. Putem vedea cum bisericile noastre cu pași mărunți dar hotărâți se împodobesc, una mai frumoasă ca alta. Cu bucurie toți cei ce voiesc pot vedea cum pe biserica nouă a înflorit icoana Sfinților Trei Ierarhi, iar la cea veche a început să se înnoiască haina ei (exteriorul). Ca în toate, totuși, și aici cele mai de preț sunt în cele de dincolo de aceste „haine”-sunt credincioși care au făcut ca ele să strălucească, să arate viața și învierea. Cine a învățat de la Biserica să coboare în cele din adâncuri poate vedea acestea. Sunt din ce în ce mai mulți oameni care umplu biserica și nu numai în sărbători ci și în zilele de peste săptămână. Sunt din ce în ce mai mulți tineri care vin la pieptul Mântuitorului ca să ducă roada Duhului Sfânt în lume. Acești tineri au făcut să răsară în casele multor credincioși o icoană a Maicii Domnului pe care împreună o rugăm să îi călăuzească spre viața veșnică.

Toate acestea s-au împlinit din darul lui Dumnezeu și cu rugăciunile Bisericii. Acestea se pot vedea doar dacă ne smerim pe noi înșine și trecem peste cele de suprafață. Aceasta este calea de a descoperi Învierea lui Hristos și văzând să ne bucurăm și să ne veselim.

■ Vasile Goian

